

hver deltagerstat anmode FNs generalsekretær om at indkalde til en ny revisionskonference efter godkendelse af et flertal af deltagerstaterne.

Artikel 124 giver deltagerstater ret til at begrænse domstolens jurisdiktion i forhold til krigsforbrydelser begået af egne statsborgere eller på dens territorium, jf. artikel 8. En stat kan ved sin tilslutning til statutten erklære, at den i en periode på syv år efter statutens ikrafttræden for den pågældende stat ikke godkender domstolens jurisdiktion med hensyn til krigsforbrydelser. En sådan erklæring kan trækkes tilbage på et hvilket som helst tidspunkt. Artiklen skal revideres ved den første revisionskonference.

Artikel 125 fastslår, at statutten er åben for under-tegnelse af alle stater indtil den 31. december 2000. Statutten skal ratificeres, accepteres eller godkendes af de stater, der har undertegnet den. Ratifikations- eller godkendelsesinstrumenterne skal deponeres hos FNs generalsekretær.

Artikel 126 angiver, at statutten skal træde i kraft på den første dag i måneden efter den 60. dag efter deponering af det 60. ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument hos FNs generalsekretær. For hver stat, som ratificerer, godkender eller tiltræder denne statut efter deponeringen af det 60. instrument, skal statutten træde i kraft på den første dag i måneden efter den 60. dag efter deponeringen af den pågældende stats ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.

Artikel 127 omhandler tilbagetrædelse. En deltagerstat kan træde tilbage fra statutten ved skriftlig underretning til FNs generalsekretær. Tilbagetrædelsen har virkning fra et år efter datoen for modtagelsen af denne underretning, medmindre underretningen angiver en senere dato. En stats tilbagetræden skal ikke fritage den pågældende stat fra dens forpligtelser i henhold til statutten, mens den var deltager heri.

Artikel 128 angiver, at originalteksten til statutten skal deponeres hos FNs generalsekretær. De arabiske, kinesiske, engelske, franske, russiske og spanske tekster har samme gyldighed. Lovforslaget er bilagt den engelske udgave af statutten, der er en autentisk tekst, samt en dansk oversættelse heraf.

5. Lovtekniske spørgsmål

Ved gennemførelsen i dansk ret af statutten for Den Internationale Straffedomstol er det naturligt at tage udgangspunkt i lov nr. 1099 af 21. december 1994 om strafforfølgning ved det internationale tribunal til pådømmelse af krigsforbrydelser i det tidligere Jugoslavien. Denne lov indeholder i § 5 en bestemmelse, hvorefter justitsministeren kan bestemme, at loven

med de fornødne ændringer finder anvendelse på anden international strafforfølgning af krigsforbrydelser.

I bemærkningerne til denne bestemmelse, jf. Folke-tingstidende 1994-95, tillæg A, s. 427, er det anført, at det ikke kan udelukkes, at Danmark fremover vil blive mødt med ønsker fra verdenssamfundet om at medvirke til anden international strafforfølgning af krigsforbrydelser end den, der pågår i Haag i anledning af krigsforbrydelser, begået siden 1. januar 1991 i det tidligere Jugoslavien. Der henvises i den forbindelse til, at der på daværende tidspunkt pågik overvejelser i FNs sikkerhedsråd om nedsættelse af et ad hoc-tribunal til pådømmelse af krigsforbrydelser begået i Rwanda siden 6. april 1994. Efter at dette tribunal var blevet nedsat, blev det i medfør af den nævnte bemyndigelsesbestemmelse ved bekendtgørelse nr. 832 af 30. oktober 1995 fastsat, at loven om strafforfølgning ved Jugoslavien-tribunalet finder tilsvarende anvendelse på strafforfølgning ved Rwanda-tribunalet.

I bemærkningerne til bestemmelsen henvises endvidere til de bestræbelser, der efterfølgende har ledt frem til vedtagelsen af statutten for Den Internationale Straffedomstol. Det er udtrykkeligt nævnt, at loven også vil kunne sættes i kraft med hensyn til strafforfølgning af krigsforbrydelser, der måtte blive iværksat på initiativ af FN ved en permanent, international kriminaldomstol.

Når regeringen alligevel har valgt at gennemføre statutten om Den Internationale Straffedomstol ved en selvstændig lov, skyldes det navnlig de begrænsninger, som statutten for det internationale tribunal til pådømmelse af krigsforbrydelser i det tidligere Jugoslavien indeholder. Tribunalets virkeområde er således geografisk begrænset til det tidligere Jugoslaviens territorium, og det er forudsat, at tribunalet som ad hoc-domstol kun skal virke i en begrænset periode. De samme forhold gør sig gældende i forhold til Rwanda-tribunalet, hvorfor det var naturligt at udnytte adgangen til ved bekendtgørelse at opfylde Danmarks forpligtelser i forhold til dette tribunal.

Det vil ikke på samme måde forekomme naturligt at regulere Danmarks deltagelse i en permanent, international straffedomstol med et virkeområde, der ikke på forhånd er geografisk begrænset til visse områder, ved en bekendtgørelse. Den helt særlige rolle, som domstolen må forventes at ville spille i verdenssamfundet, kompleksiteten af statutten og de overvejelser, som den giver anledning til, fører til, at Danmarks deltagelse bør reguleres ved en særskilt lov.

Endvidere vil loven om strafforfølgning ved Jugoslavien-tribunalet på det tidspunkt, hvor tribunalets